
Z A K O N

O SLOBODNIM ZONAMA

FEDERACIJE BIH

Sadržaj:

- Zakon o slobodnim zonama FBiH („Službene novine FBiH“, broj 2/95) – strana 1

- Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o slobodnim zonama FBiH („Službene novine FBiH“, broj 37/04 i ispravka Zakona objavljena u Službenim novinama broj 43/04) – strana 7

Članak 1.

Ovim zakonom uređuje se osnivanje, rad i prestanak rada slobodnih zona i posebni uvjeti obavljanja djelatnosti u slobodnim zonama.

Članak 2.

Slobodna zona je dio teritorije, odnosno carinskog područja Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), koji je posebno ograđen i označen i na kojem se obavljaju djelatnosti pod uvjetima propisanim ovim zakonom.

Članak 3.

Slobodna zona je preduzeće. Slobodna zona obavlja ekonomske, tehničke, administrativno-stručne i druge poslove u vezi sa obavljanjem djelatnosti u slobodnoj zoni. Upisom akta o osnivanju slobodne zone u sudski registar preduzeća i drugih pravnih lica koja obavljaju privredne djelatnosti, zona stiče pravnu i poslovnu sposobnost.

Članak 4.

Slobodna zona osniva se na području mjesta koje ima pomorsku ili riječnu luku ili zrakoplovno pristanište koji su otvoreni za međunarodni javni saobraćaj ili robno transportni centar registriran u skladu sa zakonskim uvjetima. Slobodna zona se može osnovati i uz magistralni put, odnosno magistralnu željezničku prugu. Slobodna zona može se sastojati od više odvojenih dijelova od kojih svaki mora ispunjavati uvjete iz ovog zakona.

Članak 5.

Korisnici slobodne zone mogu biti domaća i strana pravna i fizička lica. Korisnik slobodne zone obavlja dozvoljenu djelatnost u zoni na osnovu ugovora sa zonom.

Članak 6.

Saglasnost za osnivanje slobodne zone, odnosno dijela slobodne zone može se dati ako se mogu osigurati imovinsko-pravni, prostorni, energetska, tehnička, ekološka i drugi uvjeti za obavljanje djelatnosti u slobodnoj zoni.

Članak 7.

U slobodnoj zoni mogu se proizvoditi robe i pružati usluge, obavljati vanjskotrgovinski promet, promet robe na veliko i trgovina na malo za devize, te obavljati bankarski i drugi finansijski poslovi, poslovi osiguranja imovine i lica i poslovi reosiguranja i vršiti turističke usluge. U slobodnim skladišnim kapacitetima unutar zone može se uskladištiti i domaća roba koja nije namijenjena izvozu, pod uvjetom da se posebno evidentira i da smještaj te robe ne otežava kontrolu poslovanja u slobodnoj zoni. Strani korisnik slobodne zone može u zoni osnovati vlastitu ili mješovitu banku i osiguravajuću organizaciju odnosno filijalu banke ili osiguravajuće organizacije u skladu sa posebnim propisima.

Članak 8.

Slobodnu zonu može osnovati jedno ili više pravnih lica (u daljem tekstu: osnivač slobodne zone). Vlasnik ili nosilac prava korišćenja građevinskog zemljišta u zoni mora biti najmanje jedan domaći osnivač, odnosno slobodna zona. Osnivač slobodne zone osigurava sredstva za osnivanje i početak rada i donosi akt o osnivanju slobodne zone. Akt o osnivanju slobodne zone sadrži: 1. naziv osnivača slobodne zone; 2. firmu i sjedište slobodne zone; 3. područje slobodne zone; 4. djelatnost koja će se obavljati u zoni; 5. iznos sredstava za osnivanje i početak rada zone; 6. ime lica ovlašćenog za preduzimanje radnji potrebnih za osnivanje i početak rada zone, 7. način upravljanja zonom. Uz zahtjev za davanje saglasnosti za osnivanje slobodne zone koji se podnosi federalnom organu uprave nadležnom za poslove ekonomskih odnosa sa inozemstvom, osnivač slobodne zone dužan je dostaviti akt o osnivanju zone, elaborat o ekonomskoj opravdanosti osnivanja i dokaze o reguliranju imovinsko-pravnih odnosa na svim nekretninama koje ulaze u sastav zone dokaze o postojanju organizacionih, prostornih, energetskih, ekoloških i tehničkih uslova za rad slobodne zone.

Članak 9.

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, (u daljem tekstu: Vlada), na prijedlog federalnog organa uprave nadležnog zaposlove ekonomskih odnosa sa inozemstvom, uz prethodno pribavljeno mišljenje kantonalnog organa uprave nadležnog za poslove privrede, daje saglasnost za osnivanje slobodne zone, ako su ispunjeni uvjeti propisani ovim zakonom. Ako se saglasnost ne izda u roku od 60 dana od dana podnošenja zahtjeva, smatra se da je saglasnost data. Kantonalni organ uprave nadležan za poslove privrede dužan je svoje mišljenje dostaviti federalnom organu uprave nadležnom za poslove ekonomskih odnosa sa inozemstvom u roku od deset dana.

Članak 10.

Slobodna zona utvrđuje uvjete pod kojima se koristi područje zone za obavljanje djelatnosti u toj zoni, uređuje unutrašnji rad i propisuje mjere posebne zaštite životne i radne okoline u slobodnoj zoni. Slobodna zona obavezna je da svakom korisniku zone omogući da pod jednakim općim uvjetima obavlja djelatnost u slobodnoj zoni. Akt kojim se utvrđuju uvjeti iz stava 1. ovog člana, objavljuje se u jednom od sredstava javnog informiranja.

Članak 11.

Radi osiguranja nadzora ulaza i izlaza robe i lica, područje slobodne zone ili dio slobodne zone, ako se zona sastoji iz više dijelova, moraju biti ogradjeni, obilježeni i uredjeni tako da se osiguraju svi uvjeti za sprovođenje mjera carinskog nadzora. Ograda slobodne zone, odnosno dijela zone mora biti tako uređena da se promet robe i lica može obavljati samo kroz određeni ulaz, odnosno izlaz iz slobodne zone. Slobodna zona mora biti vidljivo obilježena i označena kao slobodna zona, kako na ulazu, tako i na izlazu. Ograda i ulaz u zonu, odnosno izlaz iz zone moraju biti takvi da osiguravaju kontrolisan ulaz i izlaz i po noći moraju biti osvijetljeni.

Članak 12.

Slobodna zona dužna je da na svom području osigura prostorije potrebne za rad carinske službe.

Članak 13.

Opći tehnički uvjeti za osnivanje slobodne zone utvrđuju se aktom federalnog organa uprave nadležnog za poslove ekonomskih odnosa sa inozemstvom. Ispunjenje uvjeta sadržanih u saglasnosti Vlade o osnivanju slobodne zone utvrđuje federalna komisija. Komisiju imenuje funkcioner federalnog organa uprave nadležnog za poslove ekonomskih odnosa sa inozemstvom od predstavnika federalnih organa uprave nadležnih za ekonomske odnose sa inozemstvom, privredu, finansije, unutrašnje poslove, carinu, kao i od predstavnika Privredne komore Federacije Bosne i Hercegovine, te jednog predstavnika slobodne zone. Izvještaj o ispunjavanju odnosno neispunjavanju uvjeta, komisija podnosi organu koji je imenovao u roku od 30 dana. Na osnovu izvještaja komisije, federalni organ uprave nadležan za poslove ekonomskih odnosa sa inozemstvom u roku od 30 dana od dana prijema izvještaja donosi rješenje. Rješenjem iz prethodnog stava odobrava se početak rada slobodne zone, ili odbija početak rada i nalaže izvršenje dopunskih radnji.

Članak 14.

Ulazak lica na područje slobodne zone uređuje slobodna zona. Na lica iz stava 1. ovog člana primjenjuju se mjere carinskog nadzora predviđene za prelazak carinske linije. Na području slobodne zone nije dozvoljeno stanovanje.

Članak 15.

Roba koja se uvozi, izvozi, provози i smješta u slobodnu zonu, prijavljuje se carinarnici prijavom za uvoz i provoz robe ili izjavom o teretu, uz koju se prilažu isprave po kojima je roba dopremljena u slobodnu zonu. Roba namijenjena izvozu prijavljuje se po izveznoj carinskoj deklaraciji. Kao isprava po kojoj se roba prijavljuje carinarnici može se prihvatiti i nalog, odnosno račun za robu koja se unosi ili upućuje u slobodnu zonu, ako sadrži sve podatke iz prijave za uvoz i provoz robe.

Članak 16.

Roba iz slobodne zone može se privremeno iznositi radi ispitivanja, atestiranja, popravke, predstavljanja na tržištu ili industrijskog oplemenjivanja. Roba iz stava 1. ovog člana, navedena u specifikaciji, koju ovjerava carinarnica mora se vratiti najduže u roku do godinu dana.

Članak 17.

Na izvoz i uvoz robe i usluga iz, i u slobodnu zonu, kao i na privremeno upućivanje robe iz slobodne zone ne primjenjuju se privremene mjere i ograničenja iz zakona kojima se uređuju vanjskotrgovinski promet i devizno poslovanje.

Članak 18.

Domaća roba upućuje se u slobodnu zonu slobodno, radi proizvodnje, korišćenja i potrošnje u slobodnoj zoni, uz prijavljivanje carinarnici podnošenjem specifikacije. Ako se roba iz stava 1. ovog člana vraća iz slobodne zone, u cjelosti ili djelomično, carinarnica na osnovu specifikacije razdužuje korisnika slobodne zone.

Članak 19.

Carinski nadzor nad robom u slobodnoj zoni obavlja se na ulaznim i izlaznim mjestima slobodne zone odnosno dijela slobodne zone. Izuzetno, od odredbe stava 1. ovog člana, carinski nadzor nad robom u slobodnoj zoni mora se omogućiti i kada se ova kontrola zahtijeva od carinskog i drugog nadležnog organa. Korisnik slobodne zone dužan je radi omogućavanja carinskog nadzora voditi evidenciju o robi koja ulazi u slobodnu zonu ili izlazi iz slobodne zone. Evidencija iz stava 3. ovog člana vodi se hronološki na osnovu podataka iz isprava koje prate robu. Ako se evidencija vodi putem kartica, carinarnica ovjerava iste i vodi njihov registar. Roba u evidenciji zadužuje se i razdužuje unošenjem podataka o robi iz uvozne, odnosno izvezne carinske deklaracije, propratnice, odlaznog manifesta ili odgovarajuće carinske i druge isprave. Evidencija iz stava 3. ovog člana mora sadržavati i naziv korisnika slobodne zone, podatke o vrsti i količini robe, broj isprave na osnovu koje je roba prijavljena u slobodnu zonu, te druge podatke nužne za evidenciju o robi. Evidencija mora biti odvojena po namjeni robe (uvozna, izvezna, provozna, namijenjena potrošnji u slobodnoj zoni ili domaća koja se smješta u slobodnoj zoni).

Članak 20.

Na uvoz u slobodnu zonu ne plaćaju se carina i druge uvozne dažbine kao ni posebne dažbine pri uvozu poljoprivrednih, prehrambenih i drugih proizvoda namijenjenih proizvodnji, korišćenju i potrošnji u slobodnoj zoni. Na izvoz iz slobodne zone u druge zemlje ne plaćaju se carina, izvozne dažbine i takse.

Članak 21.

Roba proizvedena ili oplemenjena u slobodnoj zoni može se staviti u promet izvan slobodne zone na domaće tržište, uz primjenu propisa o uvozu, i poslije naplate carine i drugih uvoznih dažbina za uvozni sadržaj u toj robi. Izuzetno od stava 1. ovog člana, na iznošenje iz slobodne zone tehnološkog i poslovnog otpada koji nastaje u procesu proizvodnje i poslovanja u slobodnoj zoni, kao i uslijed kvara i loma, primjenjuje se stopa carine i druge uvozne dažbine koje se primjenjuju na sirovine, reprodukcioni materijal, odnosno dijelove uvezene i upotrijebljene u proizvodnji u slobodnoj zoni. Uvjerenje o porijeklu robe u slobodnoj zoni izdaje se u skladu sa posebnim propisima.

Članak 22.

Korisnici slobodne zone ne plaćaju porez i doprinose, izuzev poreza i doprinosa iz plaća.

Članak 23.

Plaćanje i naplaćivanje u slobodnoj zoni je slobodno i obavlja se na ugovoreni način. Zona i korisnik slobodne zone mogu devize ostvarene poslovanjem u slobodnoj zoni držati na deviznom računu kod banke ovlašćene za poslove sa inozemstvom. Devizama iz stava 2. ovog člana raspolaže se slobodno za plaćanje obaveza u okviru obavljanja djelatnosti u slobodnoj zoni ili za prodaju na deviznom tržištu.

Članak 24.

Cijene robe i usluga u slobodnoj zoni, kao i cijene zakupa zemljišta i poslovnog prostora u slobodnoj zoni mogu se iskazivati i naplaćivati u stranoj valuti. Naplata iz stava 1. ovog člana smatra se deviznim prilivom.

Članak 25.

Slobodna zona i korisnici slobodne zone mogu slobodno uzimati devizne kredite za potrebe djelatnosti u slobodnoj zoni uz obavezu otplate iz deviznog priliva ostvarenog u slobodnoj zoni.

Članak 26.

Ulaganje u slobodnoj zoni, transfer dobiti i retransfer uloga, slobodni su.

Članak 27.

Korisnik slobodne zone može uzeti zemljište u zoni i u dugoročni zakup, na rok i pod uvjetima utvrđenim ugovorom o korištenju zemljišta, a najduže do 30 godina.

Članak 28.

Sve izmjene i dopune prinudnih zakonskih propisa primjenjivat će se na korisnike slobodne zone samo ako su za njih povoljnije.

Članak 29.

Slobodna zona dužna je da u roku od 90 dana po isteku kalendarske godine dostavi federalnom organu uprave nadležnom za poslove ekonomskih odnosa sa inozemstvom izvještaj o rezultatima poslovanja slobodne zone i ostvarenom neto deviznom efektu poslovanja. Ministar finansija propisuje uvjete i metodologiju za podnošenje izvještaja o finansijskom poslovanju slobodne zone.

Članak 30.

Ako se u toku rada slobodne zone utvrdi da su prestali uvjeti propisani ovim zakonom za rad slobodne zone, Vlada će, na prijedlog federalnog organa uprave nadležnog za poslove ekonomskih odnosa sa inozemstvom, donijeti rješenje o prestanku rada slobodne zone. U slučaju iz stava I. ovog člana slobodna zona prestaje sa radom najkasnije u roku od godinu dana od dana donošenja rješenja.

Članak 31.

Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, na poslovanje slobodne zone i na poslovanje korisnika slobodne zone primjenjuju se propisi kojima se uređuje poslovanje preduzeća.

KAZNENE ODREDBE

Članak 32.

Novčanom kaznom od 10000 DEM do 50000 DEM kaznit će se za prekršaj poduzeće slobodna zona: - ako ne donese akt kojim se utvrđuju uvjeti uz koje koristi područje slobodne zone za obavljanje djelatnosti u toj zoni; - ako započne sa radom prije izdavanja akta o zadovoljavanju uvjeta za početak rada; - ako na području zone dozvoli stanovanje suprotno aktu kojim se uređuje boravak na području zone; - ako u propisanom roku ne dostavi izvješće o finansijskim rezultatima poslovanja i ostvarenom netto deviznom efektu slobodne zone. Novčanom kaznom od 1000 do 5000 DEM za prekršaj iz stavka 1. kaznit će se i odgovorna osoba poduzeća slobodna zona.

Članak 33.

Novčanom kaznom od 10000 do 50000 DEM kaznit će se za prekršaj korisnik: - ako ne prijavi uvoz, izvoz, provoz i smještaj robe u slobodnu zonu naadležnoj carinarnici; - ako ne vrati u slobodnu zonu ili ne izveze robu u roku privremeno upućenu izvan zone; - ako ne vodi evidenciju o robi koja ulazi ili izlazi iz slobodne zone. Novčanom kaznom od 1000 do 5000 DEM za prekršaj iz stavka 1. kaznit će se i odgovorna osoba korisnika.

Članak 34.

Naplaćeni iznos novčanih kazni po prekršajnom postupku iz ovog zakona uplaćuje se u budžet Federacije.

Članak 35.

Novčane kazne za učinjeni prekršaj prema odredbama čl. 32 i 33. ovog zakona, utvrdjene u DEM, naplaćuju se u valuti Federacije po srednjem tečaju koji utvrđuje Centralna banka Federacije.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 36.

Slobodne i carinske zone osnovane i registrirane na osnovu dosadašnjih propisa nastavljaju sa radom, s tim da u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona svoju organizaciju i poslovanje usklade sa odredbama ovog zakona. Slobodna zona iz stava 1. ovog člana prestaje sa radom, ako svoju organizaciju i poslovanje ne uskladi u roku utvrđenom u stavu 1. ovog člana.

Članak 37.

Do osnivanja Centralne banke Federacije, kod utvrđivanja kazni u protuvrijednosti valute Federacije, primjenjivat će se tečaj dinara koji utvrđuje i objavljuje Narodna banka BiH.

Članak 38.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući Ustavotvornom skupštinom Federacije BiH
Mariofil Ljubić, s. r..

ZAKONA O SLOBODNIM ZONAMA

Članak 1.

U Zakonu o slobodnim zonama («Službene novine Federacije BiH», broj 2/95) Član 7. mijenja se i glasi: «U slobodnoj zoni mogu se obavljati proizvodne, komercijalne i uslužne djelatnosti (bankarski i drugi novčani poslovi, usluge osiguranja i reosiguranja imovine i osoba i sl.). Proizvodnom djelatnošću smatra se proizvodnja čiji su proizvodi prošli kroz izvjestan proces prerade ili obrade u slobodnoj zoni. U slobodnoj zoni nije dopušteno obavljanje djelatnosti i gradnja objekata koji ugrožavaju okolinu, zdravlje ljudi, materijalna dobra i sigurnost zemlje i nisu sukladni Zakonu o upravljanju otpadom, Zakonu o zaštiti zraka, Zakonu o zaštiti voda, Zakonu o zaštiti okoliša i Zakonu o zaštiti prirode («Službene novine Federacije BiH», broj 33/03) i podzakonskom aktu o pogonima i postrojenjima za koje je obvezna procjena utjecaja na okolicu i pogonima i postrojenjima koji mogu biti izgrađeni i pušteni u rad samo ako imaju okolišno dopuštenje.»

Članak 2.

Član 8. stav 1. mijenja se i glasi: «Osnivači slobodne zone mogu biti jedna ili više domaćih ili stranih pravnih i fizičkih osoba (u daljnjem tekstu: Osnivači slobodne zone).» Stav 2. briše se. Stav 4. Tačka 7. mijenja se i glasi: «Ostale odredbe propisane zakonima kojima se uređuje osnivanje pravnih osoba.» Stav 5. briše se.

Članak 3.

Iza člana 8. dodaju se novi čl. 8.a., 8.b. i 8.c., koji glase:

«Član 8.a.

Privredno društvo za upravljanje zonom podnosi Vladi Federacije BiH, putem Federalnog ministarstva trgovine (u daljnjem tekstu: Nadležno ministarstvo), zahtjev za davanje suglasnosti za lokaciju (područje) i uvjete slobodne zone ili zone u njezinu sastavu, odnosno podzone (u daljnjem tekstu: suglasnost). Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga člana Privredno društvo za upravljanje zonom podnosi: 1. akt o osnivanju zone, odnosno podzone; 2. urbanističku suglasnost Federalnog ministarstva prostornog uređenja i okoliša; 3. elaborat o ekonomskoj opravdanosti osnivanja zone, odnosno podzone, s procjenom stranih i domaćih ulaganja, broja zaposlenih i očekivane dobiti od poslovanja zone; 4. dokaz da Privredno društvo za upravljanje zonom, odnosno osnivač tog Privrednog društva, ima pravo korištenja, po bilo kojem pravnom temelju, zemljišta na kome se osniva zona, odnosno podzona.

Član 8.b.

Od odredaba člana 8.a. stav 2. izuzimaju se slučajevi kada su objekti već ranije izgrađeni, u skladu sa odredbama Zakona o prostornom uređenju («Službene novine Federacije BiH», broj 52/02) i Zakona o građenju («Službene novine Federacije BiH», broj 54/02), i imaju namjenu koja je dopuštena u slobodnoj zoni, a ukoliko se namjena već izgrađenog objekta mijenja, Federalno ministarstvo prostornog uređenja i okoliša izdat će suglasnost sa stajališta zaštite okoliša.

Član 8.c.

Ukoliko Privredno društvo dobije suglasnost za lokaciju od Vlade Federacije BiH - za građenje objekata u slobodnoj zoni ili podzoni, prema urbanističkoj suglasnosti iz člana 8.a. stav 2. Tačka 2., dužno je izgradnju objekata obaviti u skladu sa odredbama Zakona o građenju.»

Članak 4.

Član 9. mijenja se i glasi: «Vlada Federacije BiH na obrazložen prijedlog Nadležnog ministarstva, koje će naročito sadržavati mišljenje o ekonomskoj opravdanosti, usaglašenosti s planom prostornog uređenja i mišljenje o zaštiti životne sredine, daje suglasnost iz člana 8.a. u roku od 30 dana od dana uredno podnijetog zahtjeva.»

Članak 5.

Iza člana 9. dodaje se novi Član 9.a., koji glasi: «Član 9.a. Osnivanje slobodne zone ekonomski je opravdano ako se, na temelju priloženog elaborata o ekonomskoj opravdanosti osnivanja slobodne zone i drugih priloženih dokaza, može ocijeniti da će vrijednost robe koja se izvozi iz slobodne zone izvan carinskog područja BiH prijeći najmanje 50% od ukupne vrijednosti proizvedene robe koja napušta slobodnu zonu u vremenu od 12 mjeseci. Vrijednost robe utvrđuje se na način predviđen čl. 24. - 32. Zakona o carinskoj politici Bosne i Hercegovine («Službeni glasnik BiH» br. 21/98 i 34/00). Carinska uprava Federacije BiH, putem carinskog tijela koje obavlja nadzor u slobodnoj zoni, dostavlja Ministarstvu vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH, svakih šest mjeseci, izvješće o ispunjenju uslova iz stavka 1. ovoga člana.»

Članak 6.

Član 13. mijenja se i glasi: «Ispunjenje uslova za početak rada slobodne zone utvrđuje povjerenstvo koga imenuje Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH. U sastav povjerenstva ulazi po jedan predstavnik iz: Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH, Carinske uprave Federacije BiH, Federalnog ministarstva prostornog uređenja i okoliša i lokalne vlasti kantona, odnosno općina. Nakon provjere jesu li ispunjeni svi potrebni uvjeti, kojoj obvezno nazoči predstavnik osnivača i na temelju sačinjenog zapisnika povjerenstva, Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH donosi rješenje kojim se utvrđuje da su ispunjeni svi uvjeti za početak rada slobodne zone i da slobodna zona može početi raditi.»

Članak 7.

Član 20. mijenja se i glasi: «Oprema koja se uvozi u slobodnu zonu, namijenjena proizvodnji u zoni, bit će izuzeta od plaćanja carinskih obveza - isključujući carinsko evidentiranje, ukoliko drugačije nije predviđeno odredbama Zakona o carinskoj politici Bosne i Hercegovine. Na izvoz iz slobodne zone u druge zemlje ne plaćaju se carina, izvozne dažbine i pristojbe.»

Članak 8 .

Član 30. briše se.

Članak 9.

U članku 32. stav 1. u prvom redu riječi: «od 10.000,00 DEM do 50.000,00 DEM» zamjenjuju se riječima: «od 5.000,00 KM do 15.000,00 KM». U članku 32. stav 2. u prvom redu riječi: «od 1.000,00 DEM do 5.000,00 DEM» zamjenjuju se riječima: «od 1.000,00 KM do 3.000,00 KM».

Članak 10.

Član 33. mijenja se i glasi: «U skladu Zakonu o carinskim prekršajima Federacije BiH («Službene novine Federacije BiH», broj 46/00), kaznit će se za prekršaj osnivač i korisnik slobodne zone ako: 1. bez odobrenja nadležne carinarnice izuzme robu iz slobodne zone; 2. troši ili koristi robu u slobodnoj zoni; 3. obavlja promet na malo u slobodnoj zoni; 4. onemogućiti pregled robe koja ulazi, napušta ili ostaje u slobodnoj zoni; 5. ne omogućiti osobni pregled ili pregled prijevoznih sredstava koja ulaze ili izlaze iz slobodne zone; 6. za sve ostale poslove koji su suprotni odredbama Zakona o carinskoj politici.»

Članak 11.

Čl. 35. i 37. brišu se.

Članak 12.

Na sva pitanja u svezi s osnivanjem, radom i prestankom rada slobodnih zona koja nisu uređena ovim Zakonom, primjenjuju se odredbe Zakona o slobodnim zonama u Bosni i Hercegovini («Službeni glasnik BiH», br. 03/02 i 13/03).

Članak 13.

Ovaj Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objave u «Službenim novinama Federacije BiH.»

PREDSJEDATELJ DOMA NARODA PARLAMENTA FEDERACIJE BiH Slavko Matić

PREDSJEDATELJ ZASTUPNIČKOG DOMA PARLAMENTA FEDERACIJE BiH Muhamed Ibrahimović